

NOVICE

Leto VI. - št. 42

KOČEVJE 14. oktobra 1961

Cena 15 din

„Čebelica“ je povečala svoje prostore

V soboto 7. oktobra je bila v Kočevju slavnostna seja upravnega odbora Občinske zveze prijateljev mladine v počastitev tedna otrok. Na seji so bili prisotni zastopniki organizacij in ustanov. O delu organizacije je govorila Ančka Nagode. Po slavnostni seji so si člani upravnega odbora in gostje ogledali nove prostore v otroški ustanovi »Čebelica«, v katerih bo dobilo varstvo 50 otrok zaposlenih mater.

Teden otroka nas vsako leto združuje v skupnem prizadevanju za srečno rast in bodočnost mladega pokolenja. Povezan je

stvenih ustanov, otroška igrišča in druge naprave, ki so v zdravje in veselje otrokom.

Z vse večjim vključevanjem

proračuna čez dva milijona din. Pred leti smo imeli tri otroške ustanove, sedaj jih imamo že šest, dokončuje se tudi otroška ustanova v Stari cerkvi. V letu 1959 smo imeli v predšolskih ustanovah 150 otrok, sedaj jih imamo že 320, vendar je to še vse premalo, ker je na območju komune 3.200 predšolskih in 2.883 šolskih otrok. Zato je število varstvenih ustanov in občin še vedno premajhno. Otroške usta-

»ITAS« na sejmu gradbeništva

Mlado industrijsko podjetje »ITAS« iz Kočevja je razstavljalo svoje izdelke na Beograjskem sejmu tehnike. Za afirmacijo proizvodov tega podjetja pa je vsekakor važnejši Sejem gradbeništva v Ljubljani.

Na tem sejmu je podjetje razstavljalo sledeče proizvode: prevozni silos za prevoz cementa, ležečo cisterno za prevoz cementa, stabilni silos za skladiščenje cementa, avtomatsko betonarno za izdelavo betona, nizko nosečo prikolico za prevoz težkih tovorov, predvsem za prevoz strojev.

Podjetje ima za letošnje poslovno leto proizvodne kapacitete zasedene, zato je na tem sejmu sklepalo v glavnem pogodbe za leto 1962.

Na tem sejmu je podjetje prodalo 14 stabilnih silosov, 10 betonarn, 1 ležečo cisterno in nizko prikolico 20 ton.

Največji posel je bil sklenjen s »Hidrotehniko« Beograd za izdelavo pretovarne postaje na hidrosistemu Bajina bašta. Investitor se je z ozirom na to, da je to največji in edinstveni tak objekt na Balkanu, obrnil na inozemske firme, pa je kljub številnim inozemskim ponud-

bam sklenilo pogodbo s podjetjem »ITAS« Kočevje. Podjetje bo v ta namen izdelalo montažne silose za 4000 ton cementa, to je 8 silosov kapacitete 500 t.

Nikakor ne smemo pozabiti

na izjave naših in tujih strokovnjakov o kvaliteti, izgledu in ceni izdelkov podjetja, ki so le pohvalne.

Da je temu tako, je pripomogel ves kolektiv, posebno še, ker je že v začetku oktobra dosegel družbeni plan za leto 1961, t. j. 830 milijonov celotnega dohodka in je s tem opravičil pričakovanja.

Tako so sedeli otroci v novih prostorih »Čebelice« v stanovanjskem bloku pri ObLO, ko je prišel fotoreporter »Novic« dne 7. oktobra

z mednarodnim praznovanjem »Dneva otroka«, ki ga praznuje že več kot 60 narodov sveta združenih in mednarodni uniji za zaščito otrok. Želimo, da bi se deklaracija o pravicah otroka, ki jo je sprejela generalna skupščina ZN v letu 1959 izvajala do vsem svetu, da bi se otroci vsega sveta vzgajali v duhu miru in enakopravnosti med narodi.

Jugoslavija je vedno podpirala težnje po enakopravnosti vseh narodov sveta in sama dala vzgled, da so tudi mali narodi zmogni živeti samostojno. Ob 20. obletnici vstaje naših narodov nas grozote minule vojne še posebno spominjajo na prestano gorje, obujajo nam svetle primere naše NOB, v kateri so rastle moralne vrednote junakov v krvi in borbi. Naša dolžnost je, da vse to, kar smo si priborili v naši ljudski revoluciji, posredujemo naši mladini, ki naj raste v ljubezni in patriotizmu do naše socialistične domovine.

Naša mladina gre po tej poti. Organizirana akcija naše mladine in pionirjev v zbiranju pomoči za otroke Alžira in Konga, je bila odraz humanosti in tovarištva do otrok teh narodov, ki živijo v pomanjkanju.

Teden otroka ima v Jugoslaviji še posebno vsebino, ki je odraz skrbi naše družbe za mlado generacijo. Ze vrsto let deluje na ObLO svet za varstvo družine in Zveza prijateljev mladine, ki delajo skupno z ostalimi organi v dobro otrokom. Organizacija otroškega varstva in socialnih služb se razvija v skrbi za otroke. Resolucija LS LRS — sprejeta na zadnjem zasedanju, je navodilo za razvijanje raznih oblik otroškega varstva in ima svojo materialno osnovo v komuni. Tudi v programu ZKJ je poudarjena velika skrb za vzgojo otrok, posebno tistih, katerih matere so zaposlene in jim je vzgoja otrok otežkočena. Naša skrb je, da večamo objekte var-

žensk v proizvodnjo smo skušali rešiti najtežje vprašanje družine, to je organizacijo ustanov za predšolske otroke. Od skromnih začetkov smo do danes to uspešno rešili. Razširili smo v okviru stanovanjske skupnosti te ustanove, ki nudijo pomoč zaposleni družini v raznih oblikah.

O problemih družine in otrok je na svoji seji razpravljala tudi ObLO. Samo za otroke v zavodih se plačuje iz sredstev občinskega

nove bo treba organizirati na vaseh, kjer živijo kmetijski delavci. Zato se bodo morali bolj zavzeti sami proizvajalci na sejah upravnih odborov in delavskih svetov, da bomo rešili to vprašanje.

Program našega dela v skrbi za otroka je zelo širok; izvedli ga bomo s sodelovanjem in s pomočjo naših družbenih organov, da bodo otroci srečno živeli v naši socialistični domovini.

Srečna in vesela mladost

OB 20. OBLETNICI VSTAJE NAŠIH NARODOV IN OBLETNICE I. KONGRESA ZVEZE SLOVENSKE MLADINE, SMO BILI SPREJETI V MLADIN. ORGANIZACIJO, SPREJEM SMO PRIREDILI V MOZLJU, KJER SO SE ZE OD SPOMLADI 1942. LETA ZADRŽEVALI PRVI KOČEVSKI BORCI.

Razpoloženi in nestrpni smo se odpeljali z dvema avtobusoma v Mozelj. Spremljali so nas člani občinskega komiteja LMS, člani Zveze borcev, pionirskega starejšinskega sveta in naši vzgojitelji.

Tam so nas sprejeli mozeljski pionirji in nas spremili v prosvetni dom, ki so ga za naš praznik lepo okrasili.

Nestrpno smo pričakovali trenutke, ko bomo postali mladinci. Končno smo ga pričakali! Se svečanost razpoloženje je nastalo v dvorani, ko sta hormona nikarja Mojca in Ivan zaigrala partizanske koračnice. Recitatorji so nam živo obudili spomine na borbo partizanov in trpljenje naših ljudi in na tiste srečne trenutke, ko je naša domovina postala svobodna.

Po lepem kulturnem programu je stopil na oder sekretar občinskega komiteja LMS Zvone Žagar in nam spregovoril o vlogi Ljudske mladine. Po uvodnih besedah je nastopil

najsvečaniji trenutek — sprejem. Prihajali smo na oder, pred mladinskim praporom sprejemali izkaznice, šopke in čestitke. Bili smo resni in prijetno vznemirjeni. V imenu vseh sprejetih je spregovoril Dušan Strumbelj. Zahvalil se je vsem, ki so pripomogli, da bo naše praznovanje tako, da ga ne bomo nikoli pozabili.

Presenetili so nas mozeljski pionirji s pristrničnimi čestitkami in cvetjem.

Pozdravili so nas in nam čestitali član ZB France Ožbolt in članica starejšinskega sveta Katica Rauh.

Naša tov. ravnateljica Tilka Kovačević, ki je bila delegat na I. kongresu ZSM v Kočevski Reki, nas je tako pozdravila:

»Okoliščine, v katerih smo mi postajali mladinci in Skojevcji, so bile v marsičem drugačne kot danes. Prav tako drugačne so bile tudi naloge in dolžnosti, ki smo jih sprejemali ob vstopu v organizacijo Ljudske mladine.

Na razstavi gostincev

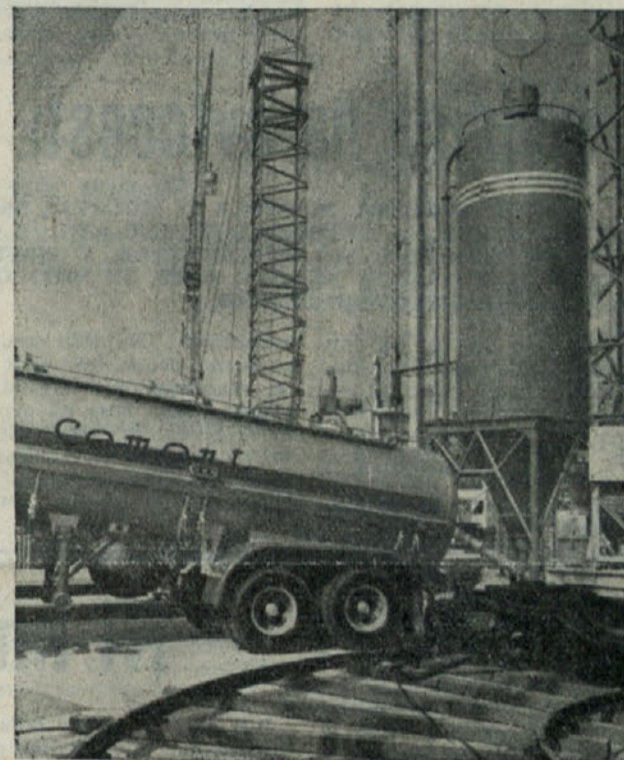
Ko smo v nedeljo, 8. oktobra prihajali v hotel Pugled v Kočevju, smo takoj za vhodnimi vrati zagledali pravega medveda, z napisom »Razstava«. Kosmatinec je bil v stoječem stanju in je vzbujal kar primerno spoštovanje.

»Gostinci so ga kar pogruntali, mi je pripomnil tovariš. »S tem nas ne bodo oplašili, saj poznamo kosmatinca.«

No kmalu smo se zbrali pred hotelsko dvorano in Anton Štimac je povedal nekaj besed o kuharski razstavi gostincev iz območja Velikih Lašč, Sodražice, Ribnice in Kočevja.

Razstava je bila lepo urejena. Na veliki mizi v sredini dvorane so bili razstavljeni lepo pečeni odojki, raki, ribe, šunke, pecivo in ne vem kaj še vse, kar

(Nadaljevanje na 3. strani)

Stabilni silos z ležečo cisterno za prevoz cementa

Z delom bodo morali pohiteti

Pred dnevi je bil v Ribnici posvet, katerega je sklical Občinski komitej ZK z namenom, da se ugotovi, koliko je bilo storjenega dela pri sestavi osebnega in čistega dohodka v podjetjih. Direktorji gospodarskih organizacij so poročali o dosedanjem opravljenem delu.

Vodstva podjetij in sindikalne organizacije so doslej premalo storile, da bi prišel nov način delitve dohodka in osebnega dohodka čimprej do veljave. Pravniki, ki bodo za podjetja inštrument gospodarjenja v novem gospodarskem sistemu, morajo biti v vseh gospodarskih organizacijah sprejeti do konca tega leta. V nekaterih podjetjih, posebno manjših, pa so doslej malo naredili. Zato bodo morali pohiteti, da jih ne bo čas prehitel.

Delavci so premalo poučeni, kaj bo pravzaprav pomenil za njihov kolektiv pravilnik o delitvi osebnega in čistega dohodka. Opaža se, da nekateri nepoučeni delavci pričakujejo, da bo vsebina novega inštrumenta o delitvi čistega dohodka samo v uresničenje velikih ciljev darovali življenja.

Želim, da bi vi nikdar ne pozabili, kako draga je bila svoboda in kaj pomeni mir za napredek človeštva. Želim, da bi si v organizaciji, v šolah in delovnih mestih, ki jih boste zasledili čez nekaj let, pridobili čim več znanja in aktivno posegali v nadaljnji razvoj, da boste ohranili srečno in veselo mladost.

Navdušenje je doseglo višek ob pesmi Hej brigade, ki smo jo zapeli tako iz srca, da so besede kar same vrele iz ust.

Po sprejemu nas je čakala izdatna zakuska, potem pa smo se veselili ob veselih zvokih harmonikarjev in ob tabornem ognju, kjer nam je tov. France Ožbolt pripovedoval vesele in žalostne iz partizanskega življenja.

Mladinci Bračičeve šole

tem, da bo določal večje prejemke. Vodstva podjetij in sindikalne organizacije bi morale povedati svojim ljudem, da bo zaslužek odvisen od prizadevanja vsakega posameznika in celotnega kolektiva.

Precej nejasnosti je tudi okoli ekonomskih enot, ki bodo morale čimprej zaživeti polno življenje.

22. oktobra VELIKA PROSLAVA v Ložu

Te dni bo minilo 20 let, odkar je Krimski bataljon pod vodstvom narodnega heroja Ljube Sercerja napadel utrjeno italijansko postojanko v Ložu. To je bil prvi frontalni napad na utrjeno sovražno postojanko, ki je visoko dvignil borbeni duh naših ljudi proti okupatorju.

Loška občina ima 22. oktobra svoj občinski praznik. Na ta dan računajo, da se bo v Ložu zbralo več kot 6.000 ljudi iz njihove in sosednjih občin. Organizacija ZB bo že ob 9. uri izvedla improviziran napad na Lož, ob 10. uri pa bo Veliko zborovanje, na katerem bo govoril ljudski poslanec Janez Hribar. Sodelovala bo godba LM iz Ljubljane in člani partizanskega gledališča. V Ložu bodo odprli tudi muzej NOB.

Proslave se bodo udeležili tudi borci in prebivalci kočevske občine. Avtobusi bodo po znatno znižani ceni odpeljali udeležence z avtobusne postaje v Kočevju v nedeljo, 22. oktobra ob 8. uri.

Prijavite udeležbo na Občinski odbor SZDL Kočevje.

Nagrade in pohvale

Festivalski odbor, Turistično opeševalno društvo in trgovsko podjetje »Jelka« v Ribnici so se prizadevali, da bi bila Ribnica v času prvega Ribniškega festivala čim lepše urejena. Posebna komisija je pregledala vse hiše in dvorišča in lastnikom svetovala, kako naj uredijo hiše in okolice. Napravili bi še veliko več, če bi bila na razpolago strokovna delovna sila. Ker je bilo premalo zidarjev, vsa dela niso mogli opraviti do začetka festivala.

Turistično opeševalno društvo je po zelenicah posadilo okrasno cvetje in sadike grmičevja. Razpisalo je tri nagrade za lepo urejene fasade in urejeno okolico hiš. Trgovsko podjetje »Jelka« je razpisalo tri nagrade za najlepše urejene izložbe.

Posebna komisija je v času festivala vse to pregledala in ocenila. Za najlepše urejene fasade je podelila naslednje nagrade:

I. nagrado 3.000 din Mariji Oražem, Ribnica št. 203,

II. nagrado 2.000 din Eli Bregar, Ribnica št. 166,

III. nagrado 1.000 din Lojzki Nose, Ribnica, Zdravstveni dom.

Za vzorno urejene fasade in urejeno okolico je komisija izrekla pohvalo naslednjim: Vladu Bajde, Zdravstveni dom, Ivanu Drobnicu iz Gorenje vasi, Jožetu Grilu, Alojzu Hrenu, Ivanki Lavrič, Antonu Lovšinu, sestram Klinar, Cilki Pucelj, Dr. Ivanu Oražmu, Ivanu Veselu, stanovanjem novega bloka v Kolodvorski ulici, hišnemu svetu LIP, KZ za urejen zadržni

dom in železničarjem za urejeno postajo.

Za najlepše urejene izložbe je komisija predlagala nagrade:

I. nagrado 3.000 din trgovini za špecerijo v Zadržnem domu, II. nagrado 2.000 din Manufakturi,

III. nagrado 1.000 din trgovini s čevlji.

Za pohvalo je komisija predlagala trgovino Koloniale, Prehrano, Opremo in Živila. Fasade sta lepo uredila tudi dva gostinska obrata.

Iz navednih nagrad in pohval je razvidno, da je komisija imela težko delo. Nagrad je bilo malo, razlik med tekmovalci pa ni bilo veliko. Prvo nagrada za fasado je imela čez vse leto veliko cvetja na oknih in pred hišo. Drugo nagrada je lepo gojila okenske cvetice, skrbela je tudi za čistočo okoli hiše.

Prizadevanje festivalskega odbora, Turističnega društva in lastnikov hiš je rodilo dobre sadove. Ribnica je dobila novo lice.

Franjo Matoh

Več skrbi za otroke

V tednu otroka, ko pregledujemo delo za našo družino in otroka, se je v Ribnici zopet pojavilo vprašanje glede otroškega vrta. V Ribnici imamo otroško vzgojno ustanovo, ki pa že več let kliče po temeljiti ureditvi. Varstvo otrok zaposlenih mater je potrebno čimprej rešiti.

Vrtec je za število otrok, ki so v Ribnici, premajhen. Naha-ja se v učilnici osnovne šole, kar ni primerno. Tudi šola učilnico nujno potrebuje, ker števi-

lo šoloobveznih otrok z leta v leto raste. V Vrvcu je 45 otrok, prostora je pa za 27. Toliko otrok sprejmejo zato, ker imajo dve izmeni. Vsaka skupina je

samo po pet ur v Vrvcu. Samo v Ribnici je čez sto otrok, katerih starši si želijo, da bi jih pošiljali v varstvo.

Tudi za otroke na vasi, kjer sta pri delu zaposlena oba roditelja, bi bilo potrebno poskrbeti. Otroške ustanove so potrebne v večjih krajih, kot je Sodražica in Dolenja vas. Misli-ti je treba tudi na varstveno ustanovo šoloobveznih otrok zaposlenih staršev, kjer bi se pripravljali na pouk in se pod nadzorstvom igrali, da ne bi bili prepuščeni cesti.

Vsa sredstva, vložena v ta namen bi se dobro obrestovala. Otroci bi se pod skrbnim vodstvom učili in vzgajali, starši bi se pa lažje posvetili delu in strokovnemu izpopolnjevanju. Zato naj bi se v bodoče ObLO, šolski odbori, Občinska zveza prijateljev mladine in stanovanjska skupnost bolj posvetili temu vprašanju in skrbeli, da se pri občinskem proračunu upoštevajo potrebe za otroško varstvo in vzgojo.

Ludvik

K. K.

Mladina na avtocesti

MESECA AVGUSTA JE ODŠLA IZ KOČEVJA SKUPINA MLADINCEV NA AVTOCESTO Z MDB »ANICE ČERNEJEVE«. BRIGADA SE JE NAHAJALA V NASELJU SUNARICE, V BLIŽINI SKOPJA, KJER JE BILO OSEM MLADINSKIH DELOVNIH BRIGAD.

Delali smo po šest ur na dan razna dela. Teden dni smo delali dopoldne, drugi teden pa popoldne. V prostem času smo imeli razna športna tekmovanja v atletiki, rokometu, nogometu, odbojki in košarki. Tekmovali smo med brigadami in naselji.

V brigadi smo imeli tudi razne tečaje, kot na primer: za vožnjo z motornimi vozili, tečaj za fotoamaterje in zidarje. Ob večerih smo imeli tudi kulturne in zabavne prireditve.

Kakor smo tekmovali v športu, tako smo tekmovali tudi pri delu. V popoldanskih urah je bilo delo zaradi vročine, ki je v Makedoniji velika, naporno. Ob nedeljah smo šli na izlete. Večkrat smo šli v Skopje, kjer smo si ogledali zgodovinske znamenitosti in narodni muzej. Večkrat smo šli tudi v vasi, kjer smo spoznavali navade in običaje makedonskega naroda.

Hitro je prišla zadnja sobota našega brigadnega življenja. Zvečer smo imeli podelitve nagrad in udarniških značk. Naša brigada je dobila naslov »Udar-na«, dobila je tudi trak »Revolucije«. V nedeljo zvečer smo se z vlakom odpeljali proti Ljubljani. Najtežje je bilo slovo od

brigadirjev. Obljubili smo si, da se bomo drugo leto spet dobili na mladinski delovni akciji skupaj. Odšli smo na svoje domove srečni in veseli, ker smo veliko videli in se v brigadi tudi veliko naučili.

Ni imel drobiža

Bili smo v tednu boja proti tuberkulozi in v tednu otroka. Člani RK so oddajali po gospodarskih organizacijah in ustanovah bloke za prodajo. Pionirji so v tednu otroka hodili po mestu in po vaseh z listki, ki so jih ponudili v odkup našim delovnim ljudem. Otroci so pri tem gledali resno, kaj boste napravili, globoko so bili zamišljeni, ker so v šoli prevzeli resno nalogo. Cena ni tako visoka, da ne bi mogli vzeti vsaj enega listka in napraviti otrokom veselje. Otroka je težko zavrniti, ko z vso resnostjo ponudi listek, ker ste mu že na obrazu čitali, da bo uvažjen, če ga zavrne.

Naši ljudje so to akcijo dobro razumeli in jo tudi podprli. Na žalost pa imamo nekaj primerov, katere bomo tudi zapisali.

V nekaterih gostinskih obratih v mestu in na vasi so nekateri pokazali zelo slab odnos do članov RK, ko so delili bloke za prodajo. Eni so se nad njimi vsajali tako, kot da bi bili ti, ki so izvajali človekoljubno akcijo, ne vem kaj zgrešili. Drugi ni hotel izplačati denarja, tretji, se je spet jezil zaradi dela, ki bi

ga moral v imenu uslužnostnega podjetja opraviti v akciji boja proti tuberkulozi. Vse to se je dogodilo v Kočevju in bližnji okolici. Ne bomo navajali konkretnih primerov, ker se nam to upira, tisti, ki so prizadeti naj drugič pomislijo, kako bi se počutili, ko bi pomoč sami potrebovali.

V Ortneku sta dva šolarja prišla v neko hišo z listki, ki so jih prodajali otroci v tednu otroka. Gospodar jih je nagnal iz hiše z besedami, da nima drobiža, zadnje od otrok pa je dal še pospešek z nogo.

Ne gre za to, koliko bodo organizacije s temi akcijami zbrale, gre za odnos človeka do sočloveka in družbe. Naša družba posveča veliko skrb bolnim ljudem, kakor tudi otrokom. Organizacije in organizacije, ki se bavijo s temi vprašanji, povedo marsikaj lepega iz svojega dela, ki je v čast in ponos vsem našim delovnim ljudem.

Take primere, kot so se zgodili v zadnjih tednih, ki so res posamezni, pa vsi naši delovni ljudje obsojajo, kar naj si prizadeti zapišejo v srce.

Lovec in jelen

Jelenji ruk!

Lepi septemberski dnevi in mesečne noči so zvalile precej lovecv v naravo. Veliko teh noči je bilo prečutih ob lepih zvokih in melodijah jelenjega ruka. Sedeč na visoki preži, od koder imaš lep razgled na travnike in njive, razmišljaš o svojem življenju, o družini, delu in službi, kuješ načrte, ter napeto prisluškuješ. Streseš se, ko v bližini počti vejica ali pade plod drevesa. Oziraš se na vse strani, steguješ vrat, napejšaš pogled, ko opaziš veliko senco za svojim hrbtom. Previdno pogledaš skozi daljnogled in ti srce razbija in tolče, da slišiš vsak udarec, razočaran ugotoviš, da je namesto pričakovanega jelena velik štor podrtga drevesa, katerega nisi prej opazil, ko si opazoval okolico.

Nalaho zastokaš v rog za iz-

zivanje jelena, ko v neposredni bližini zopet počti vejica. Tesno ob sebi držiš puško, rog in nepremično sediš in gledaš v smer od koder prihaja lahen šum. Mrz te strese, ko zaslišiš močno glas jelena in celo diš ti zastane. V rahli meglici opaziš prve premikajoče sence. Opazuješ vse bolj napeto ter zagledaš košute, ki se brezskrbno, toda oprezno pasejo; in že se približa naslednja senca z vso previdnostjo — jelen. Razbijanje srca postaja vse hušje. Lovska strast in želja po lepi jelenji trofeji je vse večja, trese te mrzlica, sam sebe opaziš, da si bled, roke se ti tresejo, da niti pogled skozi daljnogled ni mogoč. Vse bliže se pomikajo sence, ti pa oprezno opazuješ jelena, ki dvori okrog samice, se oddaljuje in spet približa, med tem pa s svojim mogočnim glasom kliče in izliva sosedo, ki se oglašajo

in rukajo v sosednih gozdovih. Ugotoviš, da je jelen mlad, rogovje šibko, glas drugih močnejši od opaženega, pa vendar pogledaš preko mušic na puški na jelena, ter odločaš o pravičnem strelu. Odločiš se poslednjič, da je premlad, odložiš puško ter naprej opazuješ.

Hitrih korakov se počene jelen do roba gozda, stoka, ruka, tolče z rogovi po grmovju ter naprej izliva druge na dvoboji. Tako razpoloženje traja včasih tudi celo noč. Ko pa se le za nekaj časa umiri in se ta lepa žival oddalji, utrujen od napečnosti zadremleš ter sanjaš o velikem uspehu lova na jelena. Ko se na preži prebudiš se je luna že skrila za hribi, iz vasi pa slišiš petje petelinov, ki naznanjajo jutro, ti pa se vračaš domov, čeprav brez plena zadovoljen in vesel ter poln lovskega užitka minule noči.

Franc Trampuš:

OTROK

»Vseeno pojdem. Me prav nič ne zanima, kaj tvežiš. Odločila sem se in konec.«

Mile jo je premeril s pogledom, se obrnil vstran in za trenutke obstal, kot bi ne vedel, kaj naj počne. Zatem je odmeril dva koraka do umivalnika, odprl pipo in si jel umivati roke.

»Pripril nekoliko. Pol kuhinje boš poškopril. Kolikokrat sem ti že rekla.« Anka ga je gledala.

A Miletu ni padlo na misel, da bi kaj odgovoril; enakomerno počasi je otiral roke in ni odlepil pogleda z milnice, ki se je bohotno penila med prsti.

Anka si je dala opravka z brisanjem posode. Mile je zaprl vodo. Ni ga pogledala, dokler se ni oglašil radio. Mile je iskal od postaje do postaje, poslušal nekaj trenutkov in zatem premaknil. Vedela je, da tedaj, kadar naglo ne najde glasbe, ki bi mu ugajala, ne strpi dolgo ob radiu. Kadar je tako, pomeni, da ga žre neka neprijetna misel. Res je Mile radio kmalu ugasnil. Prižgal si je cigareto in sedel. Pogled je spustil na nit dima, ki se je pijano razpotezala v zrak in ga prepredala s čudnimi modrikastimi vijugami.

»Zadnjič si obljubil, da ne boš več kadil v kuhinji.« Ni je presenetilo, da ni odgovorila. Včasih je bil cele dni tako molčeč, da ni spravila besedice iz njega, če ga je še tako uporno ogovarjala.

»Ali si slabe volje?«

»Morebiti.« Napeta tišina je kljuvala. Tik-takanje ure se je nevzdržno zaganjalo v ušesa in ustvarjalo tesnobno napetost.

»Mile — Ujezilo ga je, da je spet začela, po svoji navadi, stavek z njegovim imenom.

»Veš, da te imam rada.«

»Ne prilizuj se.«

»Res, Mile, brez tebe ne bi mogla...«

»Kako si mogla pa pred menoj?«

»Ko sva se spoznala, si obljubil, sam si obljubil, da se ne boš nikoli spomnil na tisto. Povedala sem ti, koliko sem vedela o tem, ko se je začelo. Otrok sem še bila.«

Mile je kolebal med možnostjo, da ne reče ničesar in skleče potrebo, da bi iztresel vse, kar se je nabralo v njem.

»Lahko molčim. Spominu in dejstvom pa ne morem zaježiti struge. Molčal sem. Dolgo. Morebiti predolgo. Po drobcih se je nabiralo in spoznal sem, da sva daleč drug od drugega. Že po letih. Včasih sem mislil, da je to drugače. Stirinajst let si mlajša. Nekega dne bo prekipelo v tebi... Vem, da se tudi tebi kopičijo spoznanja. Srečala boš nekoga, ki ti bo nudil več. Mladost in ne vem kaj še tako. Kaj me briga! Babnice ste tako v slehernem trenutku napredaj najboljšemu ponudniku. Nek modrijan je napisal ta stavek. Pozabil sem njegovo ime. A ima

»Saj sem lahko. Še več...«

»Veš, Mile — «

»Kaj? Ali si se spomnila česa novega? Ali pa boš spet ponovila tisto, kar si že tolikokrat povedala?«

»Mile!« Želja, da bi bil takšen, kakršnega si je zamišljala, se je prepletala z mislijo, da je vse zavoženo. »Pogovoriti bi se morala. Preudarno. Tako, kot se še nisva. Da bi tudi ti govoril... A ti vselj molčiš.«

»Prav, pomeniva se.«

Nemirno si je prižgal drugo cigareto in ji strmel naravnost v obraz.

»Najprej zaradi otroka,« je rekla Anka.

»Veš, da bi ga rad imel.«

»Vem. A jaz ga ne morem nositi. Ko si me vzel, si vedel, kako je z menoj. Samo eno ledvico imam... Ti veš. Izbirati lahko med menoj in otrokom. Zdravnik je dejal, da moram prekiniti nosečnost, da me otrok lahko stane življenje. Imam eno, eno samo ledvico.«

»Saj tisti zdravnik ne ve vsega. Bral sem — saj sem ti že povedal.«

»Torej tvegaš mene?«

»Ali te sploh imam?«

Vprašanje se je zarezalo v oba. Mile je v sebi čutil nekaj takega že dolgo, a občutek se ni še nikoli tako rezko izoblikoval v besede.

»Preveč, preveč si rekel.«

nil po blazini, prsti so se zapletli v rjuho in se oprostili, zdrsel je z roko pod odejo in povsod čutil hlad. Pognal se je s postelje, obstal sredi kuhinje in jo pozorno oplazil s pogledom, v njegove nosnice je zavel Ankin parfum, naglo je jel odpirati vsa vrata. Bila so odprta. Tudi na stopnišče. Sedaj je doumel, da je odšla. Stisnil je pesti in kri mu je močnejše zaplala. V dlaneh je začutil znoj. Naglo se je obrnil. Začel se je oblačiti, si nataknil čevlje in jih krčevito zavezoval. Brezupno je gledal na uro. Ramena so se mu tresla in zbal se je, da ne ujame vlaka.

Ni zaklepal. Samo zaloputnil je vrata. Bil si je v svesti, da odloča o tem, ali jo najde pred odhodom vlaka, samo delček minute.

Pognal se je v tek. S ceste je zavel prek travnika. Mišice na nogah so se vse močnejše in močnejše napejale; zdelo se mu je, da se bodo vsak trenutek pretrgale. Srce mu je plapolalo v krčevitem ritmu, ki se je prenašal v sleherni žilico njegovega telesa. V grlu je čutil vročino, kakor da bi se tam zaustavila vrela tekočina. Ovrtnik ga je stiskal, dotaknil se ga je, vendar opustil misel, da bi ga zrahljal. Moral bi se ustaviti. A ne utegne. Naprej, hitro mora dalje, brez počitka, samo naprej — ta misel ga je obvladovala ves čas.

Spotaknil se je in se dotaknil s koleno, z bokom, z ramo in z obrazom debelih, razmočenih kep zemlje. Šele zdaj se je zavedel, da je moral preteči že del sveže preorane njive. Izpljunil je drobec prsti, ki mu je silil v usta, privzdignil glavo in jo spustil, ker se je očem prikazalo samo nekaj sveže odrezanih brazd, iz katerih so sem pa tja štrleli šopi drobnih korenin.

Ležal je nekaj dolgih sekund, potem pa se je s koleno in z dlanmi oprl na zemljo. Kolena so se vdrla. Med prsti je polzevalo razmočeno blato. Potlačil je misel, da bi kar tako obležal sredi te prsti in se precej sunkovito dvignil. Preden je spet začel teči, se je nekoliko korakov opotekal na klekajočih kolnih. Kadar se je spotaknil ob brazdo ali kepo prsti, je komaj ujel ravnotežje. Sleherni korak je bil napornejši od prejšnjega, ker se je na čevljih nabiralo blato; komaj je dvigal noge, ki so postale težke kot svinec. Kakor da bi jih pri vsaki stopinji prisesevala zemlja z vso svojo močjo. Obraz je bil moker in znoj mu je kdaj pa kdaj spolzel s čela preko vek. Zmanjkovalo je zraka; ni ga mogel zajeti dovolj, ker mu je prsa in hrbet stiskala strašna teža. Srce je vihralo v udarjih.

Znašel se je na cesti. Zdaj ga je ločilo do postaje le še sto metrov. Lagodneje je tekkel. Vlak se ni bilo na postaji. Morebiti prihaja, a ga ne more slišati. Vse v njem vre in šumi: v mečih, v prstih, v glavi in v dlaneh. A prišel bo pravi čas. Stvari so bile videti zdaj drugačne kot v onem trenutku ko se je zrušil na njivi. Koliko laže je teči po cesti!

Zagledala sta drug drugega.

»Kaj ti je?« je vprašala.

»Vrni se.« Glas je bil drugačen od tistega, ki ga je bila vajena, zasopel in skrban v suhih ustih.

Strmela je naravnost v Miletovo obraz. Zatem je ošinila njegovo obleko.

»Ne razumem te.« In čez čas: »Ali...«

»Prosim te, vrni se.« Sklonila je glavo in se nekaj trenutkov ni zganila. Potem ga je prišla pod roko.

»Po bližnjici pojedeš, da nauju kdo ne vidi. Brusili bi jezike. In še kako!«

Molče sta hodila.

Na postaji je zaškripal vlak in se ustavil.

Z Miletovih čevljev je polagoma odpadalo blato, umiril se je, le v telesu je obležala nelagodnost in tisti občutek vročine v grlu še ni minil. Čez čas je rekel:

»Hvaležen sem ti.«

»Tudi jaz tebi.«

Vmes je bil trenutek molka.

»Poskusila bom.«

»Tudi jaz bom.«

Čeprav ni odgovoril, je vedela, kaj hoče povedati.

Cisto nenadejano je v Miletu v tem trenutku vzhičena in brezskrbnosti izbruhnil dvom, če ju bo otrok rešil. Ali ga bo sploh donosila? Ali bo hotela? Ali ne bo čez nekaj dni vse po starem?

Brez misli mu je pogled splaval na njivo, kjer so se sveže stopinje poznale v brazdah. Tudi Anka je zrla tja.

Izobraževalno delo v novi sezoni

Pred kratkim je bila v Ribnici seja ideološke komisije pri Obč. odboru SZDL. Ugotovili so, da je bila pretekla sezona zelo plodna.

Delavska univerza je skupno z ideološko komisijo pripravila in izvedla vrsto predavanj in drugih oblik izobraževalnega dela (seminarje, filmske predstave itd.). Dogovorili so se, da bo ideološka komisija skupno z Delavsko univerzo tudi v novi sezoni pripravila program dela za vsak mesec posebej. V tem mesecu so predvidena predavanja o beograjski konferenci izvenblokovskih držav. Predavanja bodo

v Ribnici, Sodražici in nekaterih drugih krajih ter po kolektivih.

Sklenili so, da bodo v novi sezoni posvetili večjo pozornost izobraževanju delavcev v kolektivih. Organizirali bodo več zanimivih predavanj. Opozorili so, naj Obč. sindikalni svet in komisija za žene pri Obč. odboru SZDL posvetita večjo skrb izobraževanju zaposlenih žena. Velik del žena opravlja nekvalificirana dela, zato imajo razmerna tudi nizke mesečne prejemke.

-r-

Športne vesti iz Kočevja

ODBOJKA

V torek, 3. oktobra je gostovala v Kočevju odbojkarška ekipa »Partizana« Novo mesto. Tekma je bila pod reflektorji na igrišču pri Gimnaziji. Bila je zelo zanimiva in lepa, kar potrjuje tudi veliko število gledalcev. Igra je pokazala, da so se morali gostje boriti, če so hoteli zmagati. Če bi v domačem moštvu nastopil namesto včeraj nezanesljivega Klariča Adamič, bi bila igra še lepša. Kljub temu smo bili s prikazano igro zadovoljni. Tekma se je končala z zmago gostov 3:1.

Kočevje, 8. oktobra. Na stadionu je bila danes odigrana zadnja prvenstvena tekma v odbojki. Domači »Partizan« je imel v gosteh ekipo Trnovega iz Ljubljane. Tekma je bila izredno zanimiva, saj je odločala o prvaku Ljubljanske podzveze.

»Partizan« je nastopil v naslednji postavi: Galič, Bižal, Adamič, Pogorelec, Nučić, Klarič in Čuk. Ker sodnika ni bilo, je tekmo sodil Maver Jože. V prvem nizu so gostje zaigrali dobro, predvsem v polju, saj so skoraj večino udarcev ubranili in tako zaslužno osvojili prvi niz. V drugem, tretjem in četrtem nizu, so domačini prazgali pobudo v svoje roke in zmagali s končnim rezultatom 3:1. Tekma je bila zelo živahna in na dostojni tehnični višini. Igralci obeh moštev so bili nervozni, ker so se zavedali važnosti izida.

Med domačini lahko pohvalimo vse, od požrtvovalnega Bižala do tehnično zelo dobrega Galiča in Adamiča. Prav posebno pa smo lahko zadovoljni z igro mladih igralcev Nučića in Pogorelca, ki postajajo iz tekme v tekmo bolj in uspešnejši.

Naslednjo nedeljo se prične kvalifikacijske igre za vstop v II. republiško ligo. Vsem igralcem želimo obilo uspeha, gledalce pa prosimo za podporo pri

tekma. V kolikor se moštvo »Partizana« kvalificira v drugo republiško ligo, se nam obetajo lepe in kvalitetne tekme.

Lestvica:

»Part.« Kočevje	10	10	0	20
»Part.« Trnovo	10	8	2	16
OK Stari trg	10	6	4	12
»Part.« Ribnica	10	4	6	8
Litostroj Ljublj.	10	2	8	4
Pijava Gorica	10	0	10	0

Tekma predzadnjega kola med Kočevjem in Ribnico je končala z rezultatom 3:0 v korist Kočevja.

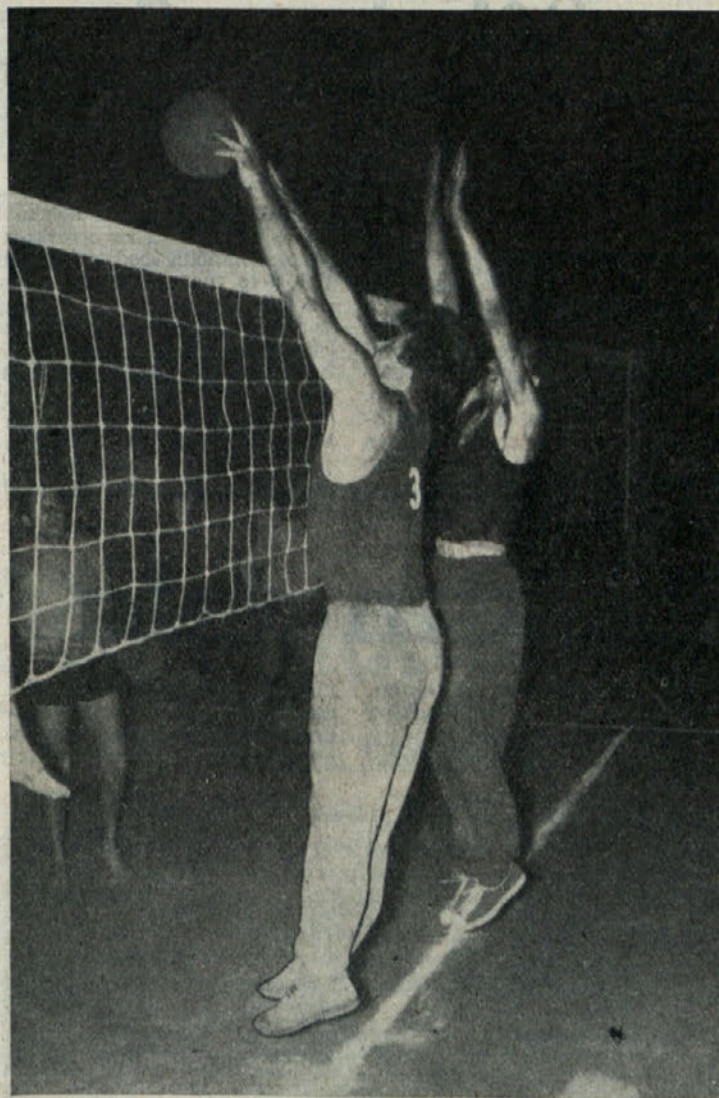
Atletika

V Celju je bilo v nedeljo, 1. oktobra republiško pionirsko prvenstvo LRS. Od naših atletov so se prvenstva udeležili: Torkar Miha, Murovič Rudi, Koruzar Mirko in Jerman Milenka. Proti pričakovanju so dosegli lepe uspehe in osvojili dva najvišja naslova. Murovič je postal prvak v metu krogle z rezultatom 14,86 m. Torkar pa je osvojil prvo mesto pri skoku v višino z rezultatom 165 cm. Koruzar je bil tretji v skoku v višino, Murovič je osvojil tudi tretje mesto v metu kopja, Jermanova pa je v teku na 60 m zasedla šesto mesto. Našim mladim atletom za doseženi uspeh čestitamo in jim želimo, da bi tudi vnaprej resno trenirali, ker le tako jim bo pot do še večjih uspehov odprta.

Novo mesto, 1. oktobra. Tu se

je odvijalo v nedeljo Dolenjsko prvenstvo v atletiki. TVD »Partizan« Kočevje je po dveh letih premora zopet poslal svojo ekipo, ki se je uspešno borila v dokaj močni konkurenci atletov iz Novega mesta, Črnomlja in ostalih krajev Dolenjske. Najbolj sta se izkazala Radmanovič in Ožura, ki sta osvojila prvo oziroma drugo mesto v teku na 3.000 m.

Dobro je bil tudi mladinec Sturm, ki je osvojil prvo mesto v metu kopja. Meljo je razočaral v metu krogle in kopja. Pričakovali smo namreč, da bo ta mladi vztrajni atlet dosegel boljše rezultate. Vse kaže, da je v krizi ali pa mu ne ustrezajo discipline. Z rezultati smo lahko zadovoljni in so dokaz, da se v Kočevju poraja nova generacija tega lepega športa.

Nočna tekma v odbojki. »Partizan« Novo mesto : »Partizan« Kočevje

Nogomet

Litija, 1. oktobra. Pred številnimi gledalci je bila odigrana nogometna tekma med domačim moštvom in NK Kočevje. Tekma se je končala z rezultatom 3:2 v korist domačinov. Vreme je bilo ugodno. Tekmo je sodil sodnik Beninger zelo slabo.

Igralci NK Kočevja so pričeli s hitrimi akcijami, ki so nasprotnika popolnoma zmedli. Prvi polčas in začetek drugega polčasa so imeli pobudo v rokah naši igralci in vodili z 2:0. Zadnjih 15 minut igre lahko ocenimo kot nešportni del tekme. Litijanci so pričeli s surovo igro in fizično napadali naše igralce, ko ti niso imeli žoge. Sodnik je tako igro dopuščal in dosodil dve enajstmetrovki, za katere lahko trdimo, da so bile namerno dosojene, da bi se tekma končala v korist Litije.

Uprava NK se je pritožila Nogometni podzvezi proti registraciji tekme. Upamo, da bodo pritožbo ugodno rešili. Potrebno bi bilo vstrajati, da se suspendira sodnik, ker je bil on tisti, ki je dopuščal grobo igro in namerno oškodoval NK Kočevje.

Nedelja, 8. oktobra. NK Kočevje je imel v gosteh moštvo Kamnika. Pred tekmo so odigrali mladinci, zmagali so domačini z visokim rezultatom 9:0. Igra je bila nezanimiva, kar nam že sam rezultat pove. Tekma se je odvijala ves čas na nasprotnikovi polovici. Za domače moštvo so bili Kamničani nedorasel nasprotnik. Člani so prišli na igrišče v naslednji postavi: Turk, Malnar, Svete, Bartolme, Radosavljevič, Strukelj, Brnan, Bastar, Komac Danilo, Bregar, Leskošek.

Tekma je bila zanimiva, to pa predvsem po zaslugi sodnika, ki je izredno sodil. Domačini so se ves čas tekme trudili. V zadnjih tekmah ugotavljamo, da napad ni učinkovit, kljub idealni priložnosti, ki jo imajo. Morda bi bilo potrebno, da se trening usmeri v to, da se napadalno petorko kompleksno vigrava. Dejstvo je namreč, da je obramba boljši del moštva in da dosežen gol moralno vpliva na celotno moštvo. Z prikazano igro smo zadovoljni in upamo, da bo odprla sedaj pot navzgor. V nedeljo čaka naše nogometaše težko srečanje z Duplico, ker igrajo zelo oster nogomet. Vsem igralcem želimo, da bi se uspešno in fair borili in seveda zmagali.

GROUPLJE : BORAC 1 : 1

V nedeljo je NK Borac iz Ribnice igral v Grosupljem in dosegel neodločen rezultat. Ker je moštvo igralo samo z devetimi igralci, je to velik uspeh. Borac je takoj v začetku dosegel gol iz enajstmetrovke. Ta rezultat je ostal ves prvi polčas, čeprav so bile možnosti za povišanje rezultata. Drugi polčas so bili domačini boljši in so izenačili. Poskusi domačih, da bi dosegli zmagoviti gol, niso uspeli.

K. J.

Na razstavi gostincev

(Nadaljevanje s 1. strani)

je v človeku vzbudilo takoj željo za »dober tek«. Na malih mizah ob strani so bile razne kombinacije serviranja kosila, večerje itd.

Gostinci so se res izkazali, lepo in okusno so pripravili razstavo, s katero so dokazali kvaliteto postrežbe, red in čistočo, kakor tudi skrb in trud, ki ga imajo s svojimi gosti. Razstava je pokazala, da je naše gostinstvo na primerni višini, ki nam je lahko v čast in ponos. Za njihov trud jim gre vse priznanje.

V lovski sobi je bila še razstava spominkov iz Ribnice, ki je pestrost gostinske razstave še poživela in je k celoti tudi prispevala svoj del za obiskovalce iz Kočevja.

Gibanje prebivalcev

Zahvale

Prodam

Izgubljeno

Izrekli

pri Mozlju želijo za njegov god vse najboljše
žena in sin Karlo z družino

PREKLIC

Preključem vse besede, ki sem jih izrekla v mesecu juliju 1961 o Dragu Turnšku iz Ribnice 208, ker niso resnične.
Angela Presek Ribnica 207

PREKLIC

Preključem izjave izrečene dne 8. 9. 1961 o Jožici Kotarjevi iz Štalcarjev.

Katica Pinčič, Štalcarji

OBJAVA

Zamenjam garsoniero v Kočevju za garsoniero ali enosobno stanovanje v Ljubljani proti primerni nagradi. Informacije v upravi »Novic« Kočevje.

OBVESTILO

Občinsko društvo inženirjev in tehnikov Kočevje priredi 17. t. m. ob 18. uri predavanje inž. arch. Marka Zupančiča:

»S FOTOKAMERO PO AMERIKI«

spremljano z barvnimi diapozitivi. Predavanje bo v Dvorani množičnih organizacij v Kočevju. Vabimo prebivalstvo Kočevja, zlasti članice DIT.

nos in strast.

VELIKE LAŠČE: 14. in 15. oktobra italijanski film »Precep«, 21. in 22. oktobra francoski film »Tajinstveno močvirje«.

DOBREPOLJE: 14. in 15. oktobra ameriški barvni cinemasc. film »Zbogom orožje«, 18. oktobra angleški film »Operacija Amsterdam«, 21. in 22. oktobra ameriški cinemascopski film »Trapez«.

KOČEVSKA REKA: 14. in 15. oktobra ameriški barvni film »Dvanajst jeznih moži«, 18. oktobra angleški barvni film »Hamlet«, 21. in 22. oktobra francoski barvni film »Tatovi draguljev«.

PONIKVE: 19. oktobra angleški film »Operacija Amsterdam«.

PREDGRAD: 14. in 15. oktobra nemško-poljski barvni film »Planet smrti«, 21. in 22. oktobra ameriški barvni film »Doživljali kapetana Vajta«.

BROD NA KOLPI: 14. in 15. oktobra angleški film »Želja po nebu«, 21. in 22. oktobra zahodnonemški film »Dekle Rosemarie«.

JADRAN, KOČEVJE: Od 13 do 15. oktobra italijanski cinemascopski film »Pekel v mestu«, od 16. do 17. oktobra francoski barvni cinemascopski film »Portugalske perice«, 18. in 19. oktobra jugoslovanski cinemascopski film »Tri Ane«, 20. do 22. oktobra ameriški barvni cinemascopski film »Gola Maja«, 22. in 23. oktobra francoski barvni film »Brez družine«.

SVOBODA, RUDNIK: 14. in 15. oktobra japonski film »Poslednje žene otoka Sajpan«, 21. in 22. oktobra ruski barvni film »Leta radosti«.

RIBNICA: 14. in 15. oktobra gruzinski film »Tuji otroci«, 21. in 22. oktobra indijski barvni film »Mati Indije«.

SODRAŽICA: 14. in 15. oktobra jugoslovanski cinemascopski film »Vojna«, 21. in 22. oktobra nemški barvni film »Mojta lepa mama«.

LOŠKI POTOK: 15. oktobra francoski film »Tatovi draguljev«, 22. oktobra ameriški barvni vstavison film »Po-

KOČEVJE

Rodile so: Vidmar Stanislava iz Kočevja, Trg 3, oktobra 5 — dečka Stanislava.

V Novem mestu so rodile: Skufca Julija iz Starega loga 2 — dečka Jožeta; Ponikvar Martina iz Mozlja 4 — deklico Roziko.

V Ljubljani so rodile: Zalik Frida iz Koprivnika 37 — deklico Vido; Benčina Marija iz Kočevja, Reška cesta 16 — deklico Alenko; Nose Olga iz Tisovca 11 — dečka Franca; Hren Ivanka iz Rudnika 7 — dečka Antona; Vertelj Milena iz Črnega potoka 1 — dečka Andreja; Nadler Ljudmila iz Kočevja, Šeškova 27 — deklico Marto; Krevs Anka iz Kočevja, Reška cesta 9 — dečka Vojka; Malinovič Marija iz Kočevja, Kolodvorska 4 — dečka Branka; Lunder Sonja iz Trate 19 — dečka Romana; Lovšin Franciška iz Mrtvic 5 — dečka Srečka; Oberstar Antonija iz Podtabora 6 — dečka Stanka; Vardijan Berta iz Mahovnika 29 — deklico Bojano; Bišov Anica iz Cvišlarjev 5 — deklico Vera; Zorko Ana iz Stare cerkve 30 — dečka Iztoka; Vidic Erika iz Rudnika 34 — dečka Romana; Sinkovec Antonija iz Tisovca 16 — dečka Bogomira; Janežič Marija iz Kočevja, Trg svobode 1 — dečka Mirana; Zovko Barica iz Kočevja, Kolodvorska ul. — deklico Jasminko; Uran Hilda iz Kočevja, Črnomaljska 19 — dečka Rudija; Jerebič Katica iz Livolda 53 — dečka Zvonka; Pugalj Rozalija iz Pricerkvi 6 — deklico Lidijo; Komac Elizabeta iz Slovenske vasi 17 — deklico Lilijano; Novak Vera iz Konec vasi 11 — dečka Ivana.

Umrla je: Debeljak Marija iz Rudnika 32, stara 56 let.

RIBNICA

Rodile so: Čurkovič Drina iz Gorice vasi 18 — deklico Vesno; Pintar Darinka iz Zlebiča 24 — deklico Darinko; Ogrinc Amalija iz Brež — deklico Jano.

Umrla je: Gornik Ivana, gosposinja iz Jurjevice, stara 67 let.

DOLENJA VAS

Rodili sta: Henigman Angela iz Dolenje vasi 93 — deklico Marto in Lovšin Pavla iz Prigorice 100 — deklico Stanislavo.

»NOVICE« — glasilo Občinskega odbora SZDL Kočevje in Ribnica. Izdaja in tiska ČZP »KOČEVSKI TISK« v Kočevju. Urejuje uredniški odbor. Odgovorni urednik Peter Sobar. Uredništvo in uprava v Kočevju, Ljubljanska cesta 14-a, telefon uredništva in uprave 389. Naročnina je 500 din, polletna 250 din in jo je treba plačati vnaprej. Za inozemstvo 1000 din oz. 3 ameriške dolarje. Tekoči račun: 600-78-1-265 pri Komunalni banki Ljubljana, podružnica Kočevje

Razpis delovnih mest

Podjetje »ITAS«, Industrija transportnih sredstev in opreme, Kočevje rabi ob razširitvi svoje proizvodnje še:

- elektrotehnika,
- strojnega tehnika,
- kvalificirane ključavničarje,
- kvalificirane strugarje,
- tehnične risarje

Nastop službe je možen takoj. Pismene ponudbe pošljite na upravo podjetja.

INDUSTRIJA TRANSPORTNIH SREDSTEV
»ITAS« — KOČEVJE

OBVESTILO

»AVTO« Splošno avtoprevoznišvo Kočevje, obvešča vse potnike, da smo 10. oktobra 1961 odprli novo medkrajevno avtobusno progo na relaciji Kočevje—Ljubljana—Kočevje.

VOZNI RED

za medkrajevno progo: Kočevje—Ljubljana—Kočevje

leto 1961/62

velja od 10. oktobra 1961 dalje

V	km	Avtobusna postaja	V
1	O		P 1
5.00	0	Kočevje	19.20
5.05	4	Stara cerkev	19.15
5.10	7	Ložine	19.10
5.20	12	Dolenja vas	19.00
5.25	14	Nemška vas	18.55
5.30	18	Ribnica	18.50
5.40	23	Žlebič	18.40
5.45	26	Ortnek	18.35
5.52	31	Retje	18.28
6.00	33	VELIKE LAŠČE	18.20
6.05	33		18.15
6.10	36	Rašica	18.10
6.15	38	Turjak	18.05
6.25	45	Pri Jakliču	17.55
6.35	52	Pijava gorica	17.45
6.40	55	Škofljica	17.40
6.50	65	P LJUBLJANA	O 17.30

Opomba: Avtobus vozi vsak dan t. j. tudi ob nedeljah in praznikih.

SPORED RTV LJUBLJANA

SOBOTA, 14. OKTOBRA:

5.00 do 8.00 Dobro jutro! (Pisnik glasbeni spored) — 5.25 Neka domača — 8.05 Poštarček v mladinski glasbeni redakciji — 8.30 Češka in romunska zabavna glasba — 8.55 Radijska šola za nižjo stopnjo — 0.25 Šesta simfonija — 10.15 Naš zvočni magazin — 12.00 Poje Ljubljanski komorni zbor — 12.15 Kmetijski nasveti — 12.25 Ansambel Srečka Dražila igra narodne — 12.45 Hammond orgle — 13.30 Brahms in Čajkovski — 14.00 Vedri napevi — 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — 15.40 Concertino simfonico za klarinet in orkester — 16.00 Humoreska tega tedna — 16.20 Sedem pevcev — sedem popevk — 16.40 Moški pevski zbor »France Prešeren iz Kranja — 17.00 La-

kalni dnevnik — 17.15 Mandoline in godala — 17.30 Po kinu se dobimo — 18.00 Za vsakogar nekaj iz arhiva operne glasbe — 18.45 Okno v svet — 20.00 Domača glasbena uvertura za sobotni večer — 20.20 Radijska komedija — 20.58 Melodije za prijeten konec tedna — 22.15 Oddaja za naše izseljence — 23.05 Plesna glasba.

NEDELJA, 15. OKTOBRA:

6.00 do 6.25 jutranji pozdrav — 6.25 Melodije za dobro voljo — 7.35 Venec narodnih melodij z juga — 7.50 Lirični intermezjo — 8.00 Mladinska radijska igra — 8.37 Iz albuma skladb za otroke — 8.52 Trije plesi iz baleta Gajane — 9.05 Zabavna glasba za novi teden — 9.45 Tenorist Miro Brajnik zapoje tri samospeve — 10.00 Se pomnite,

tovariši... 10.30 Pisan glasbeni dopoldan — 11.30 Milenko Šober: Plemenita vsinja — marška — 11.50 Klaus Wunderlich s svojim ansamblom — 12.05 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — 13.30 Za našo vas — 14.00 Ljudske glasbene motive raznih narodov izvaja grupa Georga Espitaliera — 14.15 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — 15.30 Operne melodije — 16.00 Humoreska tega tedna — 16.20 Igromo za vas — 17.05 V tričetrtinskem taktu — 17.15 Radijska igra — 18.01 Simfonični poem — 18.15 Trio Horwedel — 18.30 Sportno popoldne — 19.05 Naši mladi reproduktivni umetniki — 20.00 Izberite melodijo tedna! — 20.30 Zabavni intermezzo — 21.00 Mozart v Pragi — 22.15 Nočni akordi — 23.05 Plesna glasba.

iz naših krajev

STARA CERKEV

Dne 5. oktobra je bil v Stari cerkvi roditeljski sestanek. V šoli je 264 otrok nižjih razredov Otroci višjih razredov hodijo v šolo v Kočevje. Roditeljskega sestanka se je udeležilo čez 150 ljudi, ki so aktivno razpravljali o problemih šole. Starši se za šolo in vzgojo svojih otrok zelo zanimajo in sodelujejo pri reše-

vanju šolskih vprašanj. Dne 4. oktobra je bil občni zbor DPM v Stari cerkvi, na katerem so razpravljali o doseženih uspehih v preteklem letu. Društvu je uspelo, da je zgradilo otroško igrišče z gugalnico in vrtno hišico, da se otroci lahko igrajo. Gostilna »Pod lipo« je prenehala obratovati, v teh pro-

storih se sedaj ureja šolska kuhinja in prostori za otroško varstvo. Finančna sredstva, ki jih je dal v ta namen ObLO Kočevje, so izčrpana in je delo sedaj v zastoju. Za denarno pomoč so se obrnili tudi na podjetja v Kočevju, da bi to delo končali. Svoj prispevek je dala do sedaj samo Tekstilana. Prav bi bilo, da bi v tem pomagala še ostala podjetja, saj je iz Stare cerkve zaposlenih veliko delovnih ljudi v Kočevju.

Lep program dela

V četrtek, 28. septembra je bil na kočevski gimnaziji letni občni zbor MKUD »Matej Bor«. Predsednik društva tovariš Požar je kritično prikazal delo društva v preteklem letu. MKUD »Matej Bor« je društvo, ki naj bi skrbelo za kulturno razvedrilo na gimnaziji in za občinstvo v Kočevju in ostalih krajih bivšega okraja Kočevje. Gimnazija je v Kočevju najvišja izobraževalna ustanova in bi kot taka morala več prispevati h kulturnemu izobraževanju.

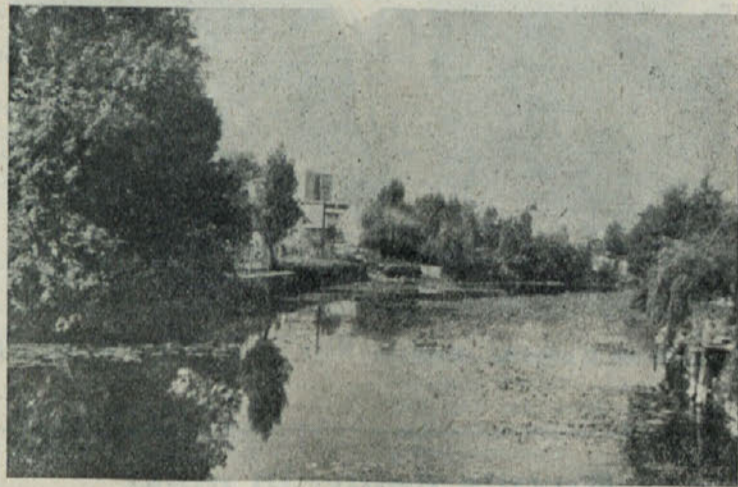
V preteklem letu je bilo organiziranih pet sekcij, delale so pa samo štiri. Najbolj aktivna je bila dramska sekcija, ki je uprizorila v Kočevju, Ribnici in Velikih Laščah igro »Kukavičje gnezdo«, katera je doživela povsod lep uspeh. V Ribnici je bila dvorana nabito polna, kar kaže na to, da se ljudje zanimajo za delo dijakov in znajo ceniti njihova prizadevanja. Nemalo zaslug za to igro gre profesorju Kovačiču, ki je delo odlično zrežiral. Poleg tega dela je dramska sekcija sodelovala tudi pri proslavah.

Literarna sekcija je izdala list »Prvi poganjki« v sto izvodih. List je izšel samo enkrat ker imajo dijaki premalo zanimanja za literarno ustvarjanje. Med njimi so še pred sodki bojzani za objavo, ker se ne zavedajo, da lahko svoje delo, pa naj bo to črtica, pesem, poemis ali pa kaj drugega, objavijo pod psevdonimom.

Sahovska sekcija je lansko le-

to večkrat nastopila na tekmovanjih, na katerih se je ekipa gimnazije dobro izkazala.

Prirodoslovna sekcija je orga-

Motiv ob Rinži

Sodražica

Poročali smo že, da je PGD Sodražica s pomočjo rojakov iz Clevelanda dobilo novo motorno brizgalno. V nedeljo, 15. oktobra popoldne bo društvo priredilo svečan prevzem motorke. Na prireditvi bo sodeloval tudi godbeni odsek, organiziran bo trodelni napad z novo motoriko in mimohod gasilskih enot s prapori. Po slavnostnem delu prireditve bo v dvorani kina Sodražica zabava s plesom in srečolovom. Dohodek je namenjen za nabavo gasilskega orodja. Vabimo vsa okoliška društva, da se te prireditve v Sodražici udeležijo.

J. I.

Kompolje

Kadrovga Jožka ni več med živimi. Smrtno se je ponesečil z motorjem in v bolnici umrl. Jože Strah iz Kompolja, star 58 let, je bil poznan blizu in daleč. Bil je dober zidar in lovec, ki je aktivno sodeloval v delu organizacij. Vedno nasmejan je rad pomagal vsakemu človeku, posebno pa starejšim ljudem. Zelo je bil priljubljen med mladino, kateri je vedno rad povedal kaj veselega.

Koliko so ga ljudje cenili, je pokazal njegov pogreb. Ljudje so prišli od blizu in daleč, da so ga spremili na njegovi zadnji poti. Lovci in godbeniki so mu izkazali zadnjo čast.

Prijatelj

nizirala več predavanj, ni pa napravila vsega, kar si je zadal. Filmska sekcija je bila pa samo na papirju in ni ničesar na-

pravila.

Na občnem zboru so sprejeli tudi program dela za l. 1961/62. Dramska sekcija bo uprizorila igro. Sodelovala bo tudi na prireditvah. Predlagali so tudi, da se filmska sekcija združi z dramsko. Literarna sekcija bo še naprej izdajala »Prve poganjke«. V tem naj se pazi na kvaliteto in ne samo na kvantiteto del. List naj se poveže z »Novicami«, ki naj boljša dela dijakov objavijo, da se prikaže delo dijakov širšemu krogu bralcev. Sekcija bo organizirala tudi literarne večere, na katere bodo povabili slovenske pesnike in pisatelje, da bi prečitali odlomek svojih del. Na teh večerih naj bi sodelovali tudi dijaki s svojimi deli.

Sahovska sekcija je tudi v bodoče imela turnirje, sodelovala bo tudi na drugih tekmovanjih. Prirodoslovna sekcija si je zadal novo delo. Člani te sekcije bodo delali z mikroskopi in pripravili referate iz biologije in geologije.

Na koncu so izvolili vodje sekcij in upravni odbor, ki je isti kot lansko leto.

m. m.

VREME

Pričakujemo kratkotrajne padavine v začetku tedna, nato bo spet lepo vreme.

Pionirski kotiček

V partizanski šoli na Kočevskem

Kadar me pot zanese v tiste kraje med naše ljudi, s katerimi smo preživeli toliko težkih in lepih dni v času NOB na Kočevskem, se mi misli vedno vračajo v tiste čase, ko smo gradili temelje našega sedanjega življenja. Za rast in življenje naše ljudske oblasti štejem tudi partizanske šole na Kočevskem, ki so se razvijale in delale v boju s sovražnikom.

Bilo je spomladi leta 1944. V šoli smo imeli pouk. V razredu je bilo 12 pionirjev in pionirk, ki so me pozorno poslušali. Učili smo se o naši borbi, kar je tedaj najbolj zanimalo učence. V šoli smo bili vedno pripravljani na to, da pride sovražna patrolja in nas preseneti. Zato so pionirji na sestanku sklenili, da bodo uvedli stražarsko službo. To

službo so takoj prevzeli, ko smo prišli v šolo. Dva pionirja sta odšla na določeno mesto za šolo in cerkveni zvonik, ter opazovala po okolici. Vsako uro so se pionirji menjavali in pouk je potekal nemoteno. Samo enkrat so dali pionirji znak za umik, ker se je vasi bližala edinca vojakov, ki pa je bila partizanska, katere smo bili veseli. Malo smo

se nasmejali in spet odšli k pouku.

Se isto jesen sem bil premeščen v šolo na Doljni Brigi. Učilnica je bila majhna, v njej se je tiskalo čez 20 otrok. Tu za varnost ni bilo treba skrbeti, ker so bili v sosednji hiši naši kurirji, s katerimi smo bili v stalni zvezi.

Bilo je nekega dne, ko smo na tabli računali, pionirji so grizli svinčnike in sklonjenih glav pisali. Nenadoma se sliši strel, v učilnico priteče kurir in pove, da se bliža sovražnik. Mirno sem snel s stene Titovo sliko in jo spravil v nahrbtnik, ki je bil vedno pripravljen. Pionirjem sem naročil, naj se razidejo po vasi, jaz sem se pa skupno s kurirji umaknil v gozd. Čez dobre pol ure je že pritekalo za nami pionir, ki nam je sporočil, da so beli in Nemci že odšli. Pionirji so bili že spet zbrani v učilnici, ko smo se vrnili in pouk se je spet nadaljeval.

Pionirji so nam povedali, da so jih naši domobranci izpraševali po učitelju, vendar jim kljub grožnjam in klofutani niso hoteli nič povedati. Nekega pionirja, ki je imel na glavi Titovko, je domobranec oklofutal in mu vrge kapo v blato. Pionir jo je spet pobral in si jo dal spet na glavo.

V tem letu sem večkrat odšel tudi v Bosiljovo loko in Osilnico. Tam so pionirji pisali kar na vrata učilnice. Toliko lepih sestavkov so napisali iz partizanskega življenja. Sedanja šola v Osilnici je vreden naslednik takratne skromne partizanske šole ob Kolpi in vem, da so tedanji pionirji ponosni na novo šolo, saj so s svojim delom in učenjem pomagali graditi prve temelje naše svobode.

Marjan Tratar-Uč

Pionirska igra »Tonček«

V počastitev praznika občine Kočevje ob tednu otroka, so pionirji Bračičeve šole naštudirali igro »Tonček«. Delo je bilo dobro pripravljeno in naštudirano, režiserki Francki Mrhar gre vse priznanje, ker je pionirje posebno pa Andreja Trobentarja, ki je igral »Tončka«, tako odlično pripravila, da se je v svojo vlogo tako poglobil in jo tudi odigral. Tudi ostali pionirji kot igralci so se dobro pokazali v svojih vlogah, kar naj jim bo vzpodbuda za novo delo.

Borut Ožura
Osn. šola M. Bračiča,
Kočevje

Prvič na polhe

Že dolgo sta mi obljubljala strica Cveto in Peter, da bomo šli loviti polhe. V soboto zvečer smo se res odpravili. Bilo nas je pet. Vzeli smo s seboj 20 past, za malico pa krompirja in mlečnih koruznih storžev, ter kruha, čebule in soli.

Ob sedmih zvečer smo prišli na Malo goro. Zavili smo v gozd in poiskali skrito dolinico med smrekami. V mraku smo postavili pasti na gabre.

Med čakanjem smo si kurili ogenj ter pekli krompir in koruzo. Ob enajstih smo šli prvič pogledat pasti. Dobili smo samo tri polhe, čeprav smo jih slišali, kako so cvilili po drevju.

Najlepše je bilo pri ognju,

kjer smo se greti, jedli, se šalili in smejali. Po polnoči nas je premagal spanec in smo malo zadremali, le na ogenj smo še vedno nalagali.

Slišali smo tudi jelena, kako je mukal čisto blizu.

Tisto noč pa nismo bili sami v gozdu, bilo je še več drugih skupin, ki so vriskale in se veselile. Ob robu gozda je bilo polno koles in mopedov.

Zjutraj smo pobrali pasti in dobili še šest polhov.

Komaj čakam, da bi šel spet v lov na polhe.

Borut Ožura
Osn. šola M. Bračiča,
Kočevje

Postali so člani organizacije

Dne 8. oktobra je bila v Ribnici v domu TVD Partizana prav prirska svečanost. Cicibani so bili sprejeti v podmladkarje RK. Starejša članica podmladka jih je lepo nagovorila.

Sledil je prisrčen kulturni spored. Pred zastavo RK so cicibani ponavljali svojo obljubo, da bodo utrjevali svoje zdravje, pomagali bolnim sošolcem, starejšim ljudem in vsem tistim, ki

so pomoči potrebni.

Po izbranem sporedu in slovesni zaobljubi so cicibani začeli, da so postali člani organizacije, ki pomaga bližnjemu v stiski in boleznih. Tako organiziran sprejem kot je bil letos, je vsekakor mnogo boljši kot pretekla leta, ko so cicibani dobili samo značko in začeli plačevati članarino.

K. K.

Uspehi in neuspehi v delu

V nedeljo, 1. oktobra je bila v prostorih ObLO Ribnica letna konferenca aktiva LMS Ribnica. Aktiv šteje 28 mladincev in mladink. Udeležba mladine na konferenci je bila slaba, nekateri člani se premalo zanimajo za delo mladinske organizacije.

Predsednik je v svojem referatu analiziral delo mladine in njeno aktivnost v jubilejnem letu 20. obletnice vstaje naših narodov. Dotaknil se je tudi razvoja našega gospodarstva in proizvodnje. Konferenca mladine so posebno važne letos tudi zato, ker se vsa mladina Slovenije pripravlja na Kongres mladine, ki bo v začetku prihodnjega leta v Kranju. Dalje je orisal tudi mednarodne politične dogodke v svetu in beograjsko konferenco izvenblokovskih držav.

V razpravi so se dotaknili tudi uspehov in neuspehov organizacije. V preteklem letu so imeli več predavanj o medna-

rodnih političnih dogodkih, dve predavanji pa o vstaji naših narodov. Organizirali so tudi plesne vaje, katere so obiskovali tudi mladinci iz okoliških vasi. Prostovoljnega dela pri obnovi gradu se je mladina Ribnice udeležila samo enkrat, kar je vsekakor premalo. Na zvezno delovno akcijo ni odšel niti en član. Vzrok temu je to, ker so člani aktiva zaposleni kot uslužbenci izven Ribnice.

V bodočem delu bi se morala mladina bolj nasloniti na ZK, ki naj bi ji dala pomoč v njenem delu. Več povezanosti bo morala dobiti mladina iz Ribnice z mladino na vasi, kakor tudi z ostalimi društvi in organizacijami,

Na koncu razprave so izvolili še člana za nov sekretariat aktiva.

Premalo slušateljev

Dne 5. oktobra je v Ribnici začel pouk v večerni šoli za odrasle. Šola ima dva oddelka. Prezenitelo nas je, da se je v šolo vpisalo manjše število slušateljev kot smo pa pričakovali. Posebno za I. oddelek, to je za peti in šesti razred, je majhen odziv. Vpisalo se je samo 11 slušateljev. Znano nam je, da je v naših podjetjih večje število mlajših delavcev in tudi žensk, ki nimajo 8 razredov šole. Sklepano, da gospodarske organizacije niso posvetile dovolj pažnje, da bi usmerile svoje ljudi v šolo, kjer bi dobili osnovno znanje, da bi jih potem lahko usmerjali v strokovne tečaje in šole in bi s tem pridobile strokovni kader.

K. K.

Predgrad

V Predgradu je na potu pred Zadrudnim domom velik jarek in požiralnik, ki je vedno bolj globok in nevaren. Delovodstvo uprave cest II. reda v Kočevju se zato ne zanima, da bi to nevarnost odstranila. Pred kratkim je po tej poti vozil Jože Muhič. Na vozu se je peljal njegov sedem let star otrok. Zavozil je v jarek in otrok je padel z voza, k sreči brez posledic. Tudi koleksarji in motoristi so že zavozili v jarek in se lažje poškodovali.

V šoli Predgrad imajo sedaj otroci pouk vsak drugi dan. Poučuje Mirko Rauh iz Laz ob Kolpi. Svet za šolstvo ObLO Kočevje je obljubil, da bo v najkrajšem času preskrbel učitelja in bo potem redni pouk. Šolski odbor je za učitelja preskrbel udobno stanovanje.

Nenadoma se je Gray zganil, utrl cigaretni ogorek in zavrtel telefon.

»S kapetanom Zuckerjem bi rad govoril.« Trenutek kasneje se je oglasil Zucker: »Prosim!«

»Se vedno pri delu, Harry?«

»Da, Mike,« se je kapetan trudno odzval.

»Nekaj reči sem izbrskal v zvezi s Herrickovim primerom,« je rekel Gray, »rad bi se pogovoril o njih. Nekaj bi lahko storili zame.«

»Zakaj?« je vprašal Zucker. »Primer Herrick bo vsak čas zaključen.«

Gray se ni zmenil za te njegove besede. »Rad bi, da bi poiskali Chrisa Bonda. Ne vem, ali ima stalno bivališče.«

»Koga? Bonda? Kdo je... Saj res! Zakaj?«

»Pravi, da je dobil od Beverly nekatere slike. Z njimi skuša izsiljevati. Zanima me, ali zares ima kaj, in če ima, kaj je tisto. Nekaj je bilo v Beverlynem stanovanju, pa ne vemo, kaj. Če so bile fotografije... Hm, to bi povedalo marsikaj.«

»Zakaj pa naj primem Bonda? Ali ga je kdo prijaval zaradi izsiljevanja?«

»Če ima slike, naj to ostane kolikor mogoče skrito. Prijavi ga ni nihče. Za vruga, Harry, nekaj si boste že izmislili.«

»No, bomo videli,« je rekel Zucker in glasno zazelhal. »Sicer pa, kaj še brskate po tem primeru? Morilko imamo, pa je. Domov pojdite in se odpočijte...«

»Mogoče boste presnečeni,« je rekel Gray, »ko boste našli Bonda...«

»Trenutek,« je nenadoma pohitel kapetan Zucker. »Zdajle sem se spomnil. Danes popoldne smo zasliševali nekega osumljenca. Prišlo je

na dan, da je nekoč delal s tistim Fergusonom, pa to, da je bil še nekdo drug z njima. Yates.«

»Yates?« je zategnil Gray.

»Da, že vidim, da se spominjate. Tisti, ki je ubil Melisso, sestro Beverly Bondove. No, kaj porečete?«

»Yates,« je ponovil Gray.

Zucker se je zasmeljal. Očitno je bil tisti trenutek manj utrujen kot prej.

»Kaj pa je povedal ta vaš osumljenec?« je vprašal Gray.

»Veliko najbrž ne ve. Rekel je, da sta Yates in Ferguson nekaj časa skupaj delala. Večino v vlonne tatvine. Petkrat ali šestkrat sta skupaj delala, ne da bi jima spodeletelo. No, kako?« je vprašal kapetan Zucker.

Gray je pomislil na možica z mišjim obrazom in z rjavimi končami prstov, ki so kar naprej rili po nosu. Spomnil se je stare zgodbe o nekem, ki ga je nos srbel in se je moral kar naprej praskati. Pravljica pripoveduje, da si je oni venomer brskal po nosu, ker ga je nekdo vodil za nos v tem smislu, da je usmerjal vso njegovo kaznivo dejavnost. Ščegetanje v nosu je ponehalo, ko je oni pobegnil od svojega gospodarja. Ob misli na to zgodbo se je Gray zasmeljal.

»Ali sta bila Yates in Ferguson skupaj tisto noč, ko je umrla Melissa?« je vprašal kapetana Zuckerja.

»Kdo bi vedel? Zdal sta oba mrtva.«

»Zakaj se je Ferguson prijavi kot Beverlyn morilec?«

»Ker je bil prismuknjen, ali ne?« se je zasmeljal Zucker.

»Ne. Zato, ker je...« Gray je utihnil. Cez trenutek: »Hvala, Harry!«

Kapetan Zucker je spet zazelhal. »Povedal vam bom svoje mnenje,« je rekel. »Eileen je ubila Beverly Bondovo, Ferguson pa je bil, kakor ste sami rekli, obseden zmedenec. Ali je bilo tako? Samo policaj sem, vendar znam šteti dva in dva. Dobro bi bilo, če bi ugotovili, da je bil Ferguson v Yatesovi družbi tisto noč, ko je umrla Melissa. Dokazov ni. Toda zakaj bi priznal, če sari ni storil? Ferguson ni bil poklicni morilec, kot pravimo, Yates prav tako ne. Oba sta bila vlonilca in roparja. Potem ko je Yates ubil Melisso, pa sta bila dejanska oba morilca. Saj veste, sodelovanje ali — hm, tisti, ki je vrečo držal... Tako se je zdel Ferguson samemu sebi dovolj kriv, da si je izmislil tisto priznanje, da je ubil Beverly. Tako!«

»Od Yatesa do Fergusona ter dalje do Melisse in Beverly,« je mrmral Gray.

»In potem naravnost do Fillen Herrickove,« je čemurno dodal kapetan Zucker.

Tiho je ležal Gray v temi, misli pa so se mu vrtele v čedalje ožjih spiralah. Slišal je stolpno uro, ki je bila polnoči. Čez čas je segel po slušalko na nočni omariči.

Se preden se je zvonec oglasil v drugo, je Gray zaznal plah glas na onem koncu žice: »Halo! Halo!«

»Michael Gray pri telefonu, Herrick.«

»O,« se je Herrick nestržno odzval. »Kaj je? Ste govoril z Zoe? Ali bo...«

»Ne, nisem še govoril z njo. Rad bi vas vprašal...«

36

Medel nasmešek je preletel Herrickov obraz. »Prej sem bil v skrbeh. Strah me je bilo, da bi prišlo na dan... No, da sem tudi z Melisso... Bal sem se, da bi mi kako izvalili tisto, kar sva se pravkar pogovarjala. Ne vem, kako je s tistimi poskusi, zato sem se jih bal. Zdal pa — kakšno skrivnost naj bi mi še izvalili ti vaši poskusi?«

Gray je pospravil postan sendvič, si prižgal cigareto, srknil kavo in začel razmišljati. Pred kako uro je bil odšel Herrick, ki se je temeljito izpovedal. Gray mu je obljubil, da bo storil pri Zoe, kar bo v njegovi moči.

Kdo je? Herrick? Pollard?

Herrick je imel povod za umor, Pollard pa...

Presneto, se je ujezil Gray, kaj je bilo skrito v Beverlynem stanovanju? Če bi to vedel, bi tudi morilca ne bilo težko izbrskati. Denar? Fotografije... Potem bi bil na več koncih podtaknjen ogenj povsem razumljiv.

Kdo je podtaknil ogenj? Če ima Bond res tiste fotografije, kdo je na njih? Herrick ali Pollard?